Winx
CLUB
Kayıp Krallığın Sırrı
BİR IGINIO STRAFFI FİLMİ
6
ALFEA'NIN FETHİ
RAINBOW

Kayıp Krallığın Sırrı

BİR **IGINIO STRAFFI** FİLMİ

Winx Club™ markası, markanın üzerindeki tüm karakter ve görsellerinin hakları Winx Club™ Rainbow S.p.A.'da saklıdır
Seri yaratıcısı Iginio STRAFFI

Türkiye Lisans hakları Filma Ltd. tarafından verilmektedir.

© 2003-2008 Rainbow S.p.A., Loreto
Bu sayı için, haklar Rainbow S.p.A'dadır.

© 2008 RCS Quotidiano S.p.A., Milano
Tüm hakları saklıdır

Grafik hakları Rainbow S.p.A. / Gap Comunicazione
Yazan: Gabriella SANTINI
Çeviren: Meltem GÖRGÜN
Görsel Yönetmen: Zuhal BELLİ
www.winxclub.com.tr

Baskı: Boyut Matbaacılık A.Ş.

Kayıp Krallığın Sırrı

BİR **IGINIO STRAFFI** FİLMİ

6

ALFEA'NIN FETHİ

Beklenmedik bir saldırı...

Mandragora'nın böceksi canavarları okulu koruyan sihirli engeli aşındırarak Alfea'ya vahşice saldırırlar. Periler ve öğretmenler, Hagen'in de yardımıyla okulu bütün güçleriyle savunmaya çalışırlar.
Faragonda ve Winx'ler bütün sihirli güçlerini kullanırlar ve düşmanlarını alt etmek uğruna kendi hayatlarını tehlikeye atarlar...
Başarılı olacaklar mı dersiniz?

Bölüm 16 Alfea'ya Dönüş 8
Bölüm 17 Alfea üzerindeki kara bulutlar 19
Bölüm 18 Sonsöz 59

Oyunlar, bulmacalar, filmle ilgili merak ettiğiniz her şey!

Böcekler... tutkunun böylesi 76
Çiftini bul! 78
Gizemli odayı keşfet! 79
Oyuncu Kadrosu: Palladium 80
Çapraz sorgu 82
Oyuncu Kadrosu: Wizgiz 86
Magix Gazetesi 88
Tehlikeyle karşılaştığında nasıl davranırsın? 92
Çözümler 94

6
ALFEA'NIN FETHİ

16. Bölüm

ALFEA'YA DÖNÜŞ

Sabahın ilk ışıkları altında Alfea elmas gibi parlıyordu.

Revirde sıradışı bir kalabalık göze çarpıyordu.

Okulun gözalıcı bahçelerine ve avlusuna doğru açılan büyük pencereleri, içerideki yeşil yatakta yatan Riven'in çevresinde toplanan altı gencin sessiz tanıklığını üstlenmişti adeta.

Riven'in elini hafifçe kavrayan Miusa, endişeli bakışlarla arkadaşını süzüyordu.

Alfea'nın doktoru, bir sürü tahlil ve incelemenin ardından , arkadaşlarının sağlık durumunun iyiye gittiğini söyleyerek onları rahatlatmaya çalışmıştı, ama Riven'in öyle solgun bir halde, hasta hasta yattığını bilmek hiçbirinin hoşuna gitmiyordu. Hepsi başucuna toplanmıştı ve oradan hiçbir yere ayrılmıyorlardı. Sky kapının kenarına yaslanmış, düşünceli gözlerle arkadaşını süzüyordu. Bloom, Sparks'daki görevlerinin sonuçları hakkında bilgi vermek, bunun yanı sıra ailesi ve Kader Kitabı'yla ilgili bir şeyler öğrenebilmek umuduyla Faragonda'nın ofisine gitmişti.

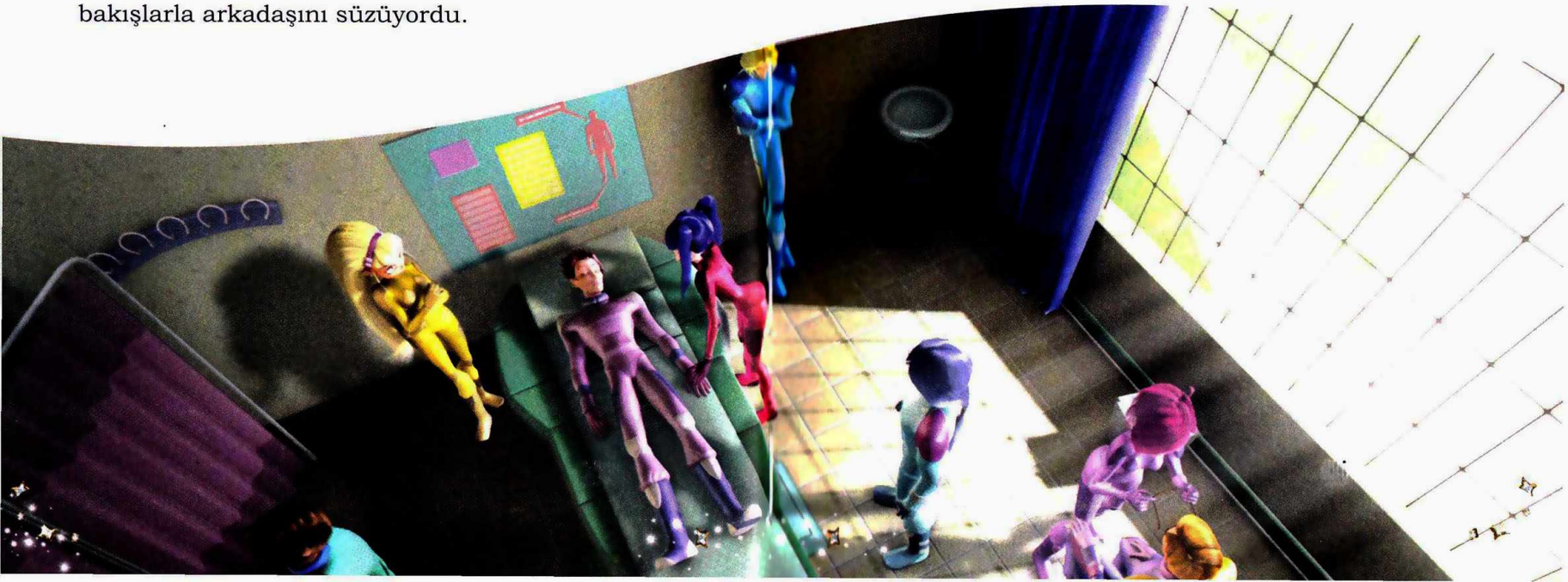

Bu yüzden Sky, kendini biraz yalnız hissediyordu. Faragonda'nın gönlündeki periye neler söylemiş olacağını düşünmek onu endişelendiriyordu. O günlerde, kız arkadaşının umuda ve yüreklendirilmeye her zamankinden fazla ihtiyacı vardı. Sky, okul müdiresinin Bloom'a yardım etmenin bir yolunu bulmasını ümit etti.

Tecna o sırada Timmy'nin yanında duruyordu. Ona yepyeni bir gözlük aldığını hatırladı. Gözlükleri deneyen Timmy, genç kızın ellerini tuttu. Tam ona teşekkür etmeye hazırlanırken, birisi hızla içeri girerek odadaki sessizliği bozuverdi.

"Eee... hastamız nasıl bakalım?" diye sordu Stella. Bütün parfüm şişesini boynuna ve bileklerine boca etmiş gibiydi, parfümünün ağır kokusu bir anda odayı sardı.

Elini yüzünü yıkamış, biraz da makyaj yapmıştı ama üzerine değiştirme fırsatı bulamamıştı. Uzun süre aynı kıyafetle dolaşmaya alışık değildi. Buna rağmen üzerini bile değiştirmeden oraya gelmesi, Riven ile Miusa için gerçekten ne kadar endişelenmiş olduğunu gösteriyordu.

Arkadaşlarının başucunda duran Winxler ve Uzmanlar gibi, onun da üzerinde Sparks'da giydiği motosiklet kostümü vardı.

Stella'nın etrafı saran baharatlı parfümü, revirin kendine has steril ortamına hiç uymuyordu, ama o bunun farkında değildi.

Timmy, Tecna, Miusa, Brandon, Sky ve Helia hafifçe gülümseyerek onu selamladılar, ama konuşmadılar,

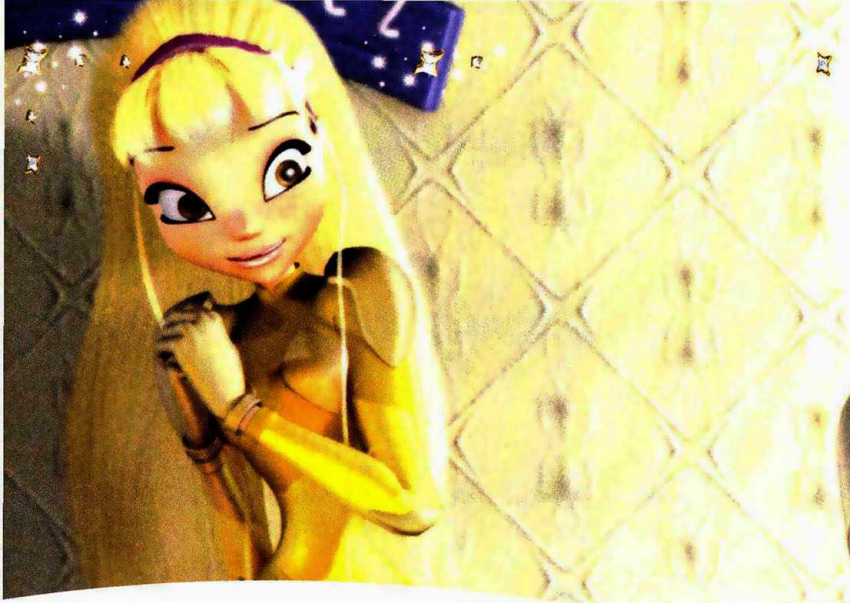

çünkü revirdeki yatağın üzerinde uzanan Riven hala dinleniyordu. Yüzü olukça solgundu. Heyecanlanması ya da rahatsız edilmesi doğru olmazdı.

"Riven... Riven... Riven..." diye, belki de yüzüncü kez ona seslendi Miusa. "Beni duyabiliyor musun? Lütfen... Riven..."

"Sakin ol, Miusa!" dedi Stella, yanına yaklaşarak. "Riven güçlüdür. O çok özel biri! Bahse girerim göz açıp kapayıncaya kadar kendine ge-le-ce..."

"Ayy!" diye bağırdı sendeleyerek. Dengesini bir anda kaybetmişti. Tekrar dengesini sağlamaya çalışırken, yatağın sırtını dikleştirmeye yarayan manivelaya kadar savruldu. Çarpmanın etkisiyle, yatağın sırtı birden dikleşince, Riven de bir anda yatağında doğruluverdi.

Ardından oturur pozisyondayken elleriyle başını tutarak inlemeye başladı.

"RIVEN!" diye bağırdı, Miusa, endişeyle. "Kendini nasıl hissediyorsun? İyi... iyi...iyileştin mi?"

"Şey, sanırım ben yaptım! Şey... yani... onu uyandırdım... Benim yüzümden böyle oldu, değil mi çocuklar?" dedi Stella, şaşkın ama sevinçli bir ses tonuyla.

Miusa yüzünde onu kınayan bir ifadeyle Stella'ya doğru baktıktan sonra döndü ve Riven'a sarıldı.

"Aramıza hoş geldin, ahbap! Biliyor musun, seni çok özledik." diye bağırdı Brandon,

En sonunda arkadaşının kendine gelmeye başladığını gördüğü için sevinmişti.
"Hey sen!" dedi Helia ile Sky aynı anda, yatağa yanaşarak. "Günaydın, Uzman!"

Riven, hala ağrıyan başını ovmaya devam ediyordu. Bir süre sonra, yavaşça gözlerini açmaya başladı. İlk önce ışıktan rahatsız olmuş gibi kırpıştırdı, sonunda da tamamen açtı!
Sadece birkaç saniyeliğine, gözlerinde mor renkli yansımalar belirdi... tıpkı karanlık güçlerin rengi gibi mor...
Tıpkı Mandragora'nın gözbebekleri ve saçları gibi mordu... ve belki de tıpkı Obsidyen'deki kötülük gibi mor...
Sonra fark edilmeyecek bir hızla gözleri tekrar renk değiştirdi ve bir an için kapkara oldular. Hatta öylesine karaydılar ki, irisiyle gözbebeğini birbirinden ayırmak mümkün değildi.
Nihayet Riven'in gözleri doğal rengine döndü. Arkadaşlarından hiçbiri farkına varmadı, ama bunlar gerçekten oldu.
Riven etrafına bakındı ve gözlerini, o sırada omzuna yaslanmış olan Miusa'ya dikti. Sonra, gururla kendisine doğru bakan Stella'yı gördü; son olarak da sol elinin iki parmağını kendisine gösteren Helia'yı fark etti. "Hey dostum... Peki bu kaç, söylesene!" diye sordu, Helia.
"Riven..." diye mırıldandı Miusa, sevgi dolu gözlerle ona bakıyordu.
Helia'ya iki parmağını gösterdiğini gördüğünü, arkadaşlarına da kendisine körmüş gibi davranmayı bırakmalarını söylemek üzereydi ama birden görüntüler bulanıklaştı ve her şey adeta bir sis perdesiyle kaplandı.
Artık arkadaşlarını bulutlu ve karanlık bir gökyüzü görüntüsü üzerinden seyrediyordu.
Riven korkunç bir fırtınanın yaklaştığını hissediyor, hatta gökgürültüsünü andıran sesler duyuyordu.

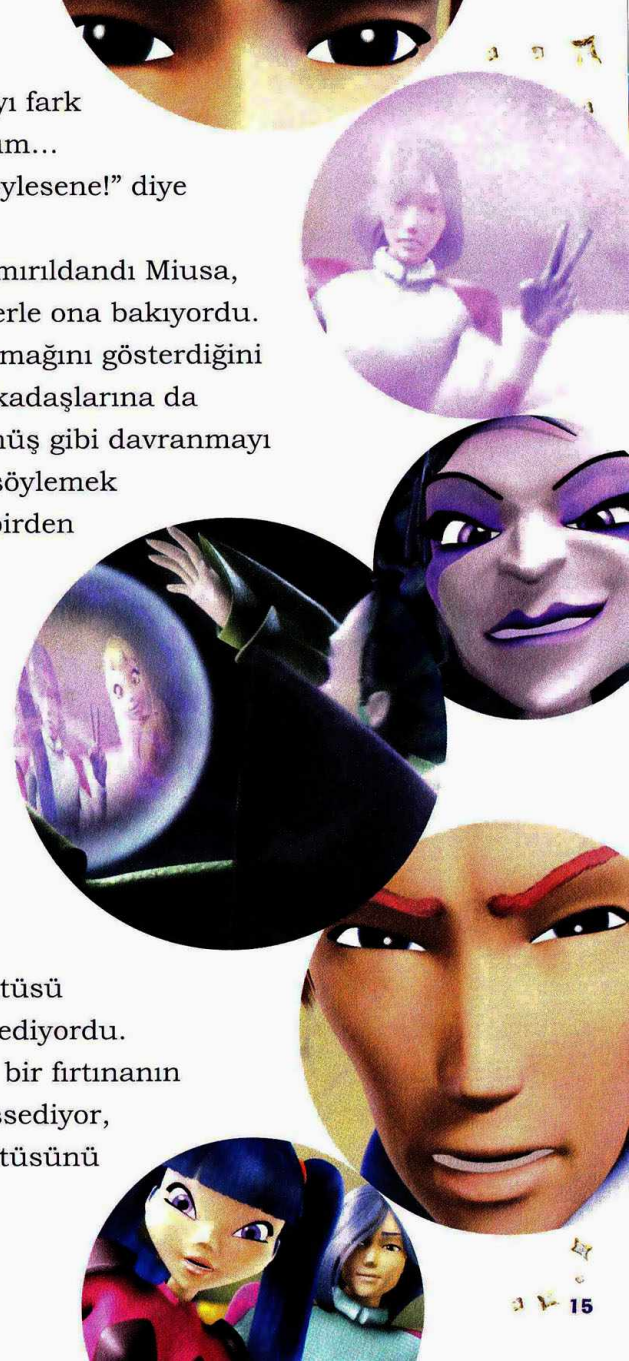

Nihayet yağmur bulutları uzaklaşıp sesler kesilir gibi oldu ve işte o anda gökyüzünde kötücül ve mor renkli bir küre beliriverdi.

Alfea'daki revir yatağından çok uzakta, hatta iyiliğin koruyucu kıvrımlarından da çok çok uzakta, gözlerini küresine dikmiş olan Mandragora vardı.
Cadının kısık gözleri kötülük doluydu, ince ve etsiz dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrılmıştı.
Cadı, bütün olup bitenleri delikanlının gözünden izleyebiliyordu. Görünüşe bakılırsa, casus böceğin küçük numarası, mükemmel bir şekilde işe yaramıştı.
Önceleri gözlerinin önünde sadece gri renkli bir sis perdesi uzanırken, bir süre sonra bulutlar dağılmış ve Uzman'ın gözleriyle aklına hakim olan cadı, o anda Riven'in gördüğü her şeyi onunla aynı anda net bir şekilde görmeye başlamıştı.
Cadı, "İşte o iki ahmak peri bozuntusu. Yanlarında da Bulutkule'den biri var. Arkadaşlarınla ilgilen bakalım, delikanlı..." diye düşündü.
Ardından Mandragora, delikanlının o anda duyduğunu duydu: "Hey dostum... Peki bu kaç, söylesene!"

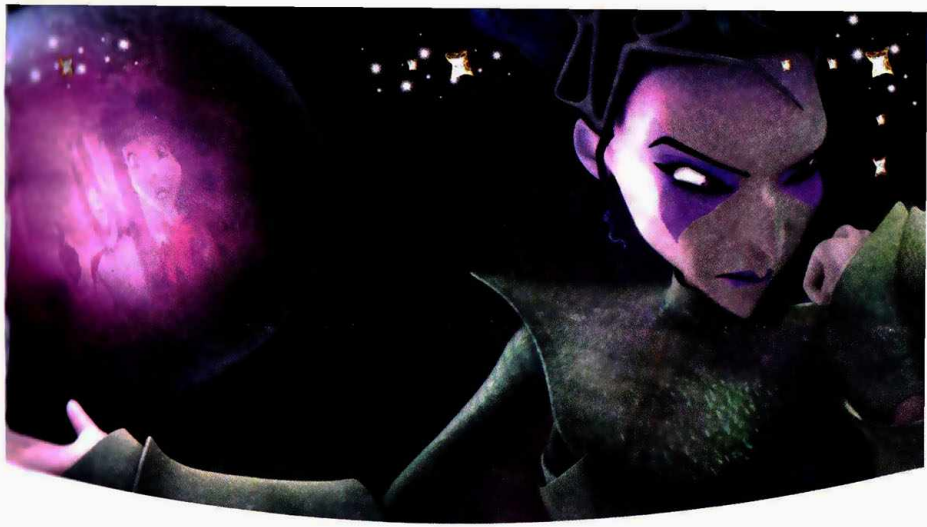

O anda onlardan çok uzaklarda olduğu halde, tuhaf bir şekilde yanıbaşlarında olmayı başaran cadı, tiz sesiyle cevap verdi: "İki parmağını gösterdiğini görüyorum... ama senin dostun falan değilim... BEN!"
Aynı anda soğuk ve sert bir ses tonuyla Riven de konuşmaya başladı. Sesi, kötü cadının karanlık sesine karışıyordu.
Riven, cadıyla bir ağızdan konuşarak homurdandı:"İki parmağını gösterdiğini görüyorum... ama senin dostun falan değilim... ahbap!"
Miusa, Helia ve Stella, arkadaşlarının verdiği bu cevaptan bir şeylerin ters gittiğini düşünüp kuşkulanmadılar. Onlar Riven'in tam olarak iyileşmediği için böyle tuhaf konuştuğunu sanıyorlardı.

Obsidyen Çemberi'nin karanlıklarında kahkaha sesleri çınlıyordu ve üç eski çağ cadısının gölgeleri bir mağaranın kayalık duvarlarına aksediyordu.

Sonra kahkahalar çatlak seslere dönüştü; sesler şöyle diyordu:

"İşte... bunlar, perilerin en güçsüz ve savunmasız halde oluğu anlar! Şimdi saldırmanın tam sırası!"

Mağaranın duvarına yansıyan devasa gölgelerle karşılaştırıldığında cadı ufacık görünüyordu.

Mağaranın kendisi de gacırdayıp gümbürdeyerek konuşuyor gibi görünüyordu; üç cadı Mandragora'yı karanlık gölgelerden oluşan bir çembere sıkıştırmışlardı.

Çok geçmeden, kararlarını verdiler ve içlerindeki şiddeti zor bela bastırmaya çalışarak bütün güçleriyle ona şöyle buyurdular: "Git, Mandragora, şimdi git... ve buraya ellerin boş bir halde dönmeye kalkma sakın!"

"İtaat ediyor ve gidiyorum, Efendilerim! Benden yana hiç kuşkunuz olmasın."

17. Bölüm

ALFEA ÜZERİNDEKİ KARA BULUTLAR

Diğerleri Riven'ın başucundayken Bloom, Layla ve Flora çabucak üstlerini değiştirip, motor kostümlerini bir yana bırakmış ve günlük giysilerini giymişlerdi.

Giyim kuşam konusunu hallettikten sonra kızlar soluğu, okul müdiresinin çok sevdikleri ama azıcık da korktukları çalışma odasında almışlardı.

Güneş ışınları odanın duvarını kaplayan kocaman pencereden içeri süzülüyordu. Ejderha Ateşi Perisi'nin keyfi tekrar yerine gelmişti. Sparks'daki buzullardan sonra içinde tuhaf bir biçimde intikam, güneş ve yaşam isteği uyanmıştı. Onunki tuhaf bir tepkiydi belki ama bunun çok basit bir açıklaması vardı.

Bloom sonunda Faragonda'ya Sparks'daki görevleri sırasında başlarından geçenleri anlatmayı bitirdi. Genç kız hiçbir şeyi atlamadan her şeyi anlatmıştı.

"Obsidyen... boyutu... dedin, değil mi Bloom?" diye sordu müdire, ses tonunu değiştirerek.

"Siz... orayı biliyor musunuz?" diye sordu Bloom, duraksayarak. "Nasıl bir yer, biliyor musunuz?"

"Acaba Bloom bunu gerçekten öğrenmek istiyor mu..." diye düşündü Flora. Sanki bir tür kupa maçı izliyormuş gibi başını önce birine sonra ötekine doğru çevirerek ikisinin arasındaki konuşmayı dinliyordu.

Bu müsabakanın kupası "hakikat" idi.

"Ne yazık ki evet, yavrucuğum!" diye cevap verdi müdire, öncekinden daha da yumuşak bir ses tonuyla.

Faragonda uzun bir süre sessiz kalarak unutulmaya yüz tuttuğu anılarını hatırlamaya çalıştı. Anıları da tıpkı kafasının içindeki farklı duygu ve düşünceler gibi oradan oraya uçuşup duruyordu.

"Mutlak kötülüğün vahşi dünyası Kannon'da" diye açıkladı Faragonda bu kez acı dolu bir sesle; "Çok uzaklardaki gizli bir yere açılan bir geçit vardır..."

Müdire öğrencilerinin gözlerinin içine baktığında, bu içlerine işleyen bakışların altında üçü de kendisini çok küçük ve savunmasız hissediyordu.

"İşte bu geçit, korku ve mutlak acı dolu boyuta açılan geçittir, kızlar..." diye devam etti, müdire.

"Orası bize göre değil! Kötülüğün yuvası, orası."

"Öyleyse..." dedi Layla, "Obsidyen, Kader Kitabı'nda senin karşına çıkan o korkunç görüntüydü, Bloom!"

Flora tepeden tırnağa ürperdiğini hissederek fısıldadı: "Obsidyen, birbirinden korkunç iblislerin ve yenilmez canavarların hapsedildiği kabuslar krallığıdır..."

"Evet, kızlar! Bu, yüzyıllardır Magix'te yaramazlık yapan her çocuğa anlatılan bir hikayedir, ama aslında gerçeğin ta kendisidir!"

"Ama müdire hanım!" dedi Bloom heyecanla. "Nasıl oluyor da böylesine korkunç yaratıklar başka gezegenleri istila etmeden orada kapalı kalabiliyorlar?"

Bloom, soruyu sorar sormaz sustu ve gözlerini kocaman açarak büyük bir merakla cevabı beklemeye koyuldu.

"Obsidyen Çemberi'nin kara silgiş, kötülükleri bizden uzak tutuyor, ama kötülük her geçen gün daha da büyüyor... ve güçleniyor."

"Hepsi bu mu?" diye sordu Layla, alaycı bir tavırla. Okulda cesaretiyle ünlüydü ama mizah anlayışının da cesaretinden altta kalır yanı yoktu doğrusu.

"Korkarım... hayır!" diye cevap verdi Faragonda, ardından gözlüklerini çıkarıp çalışma masasının üzerine bıraktı. "Obsidyen, Üç Eski Çağ Cadısı'nın doğduğu yerdir!"

Bloom, Flora ve Layla birbirlerine baktı: Peşinde oldukları gerçek, onların sandığından çok daha korkunç görünüyordu. Az önce öğrendikleri de adeta ne kadar korkunç bir gerçekle yüz yüze

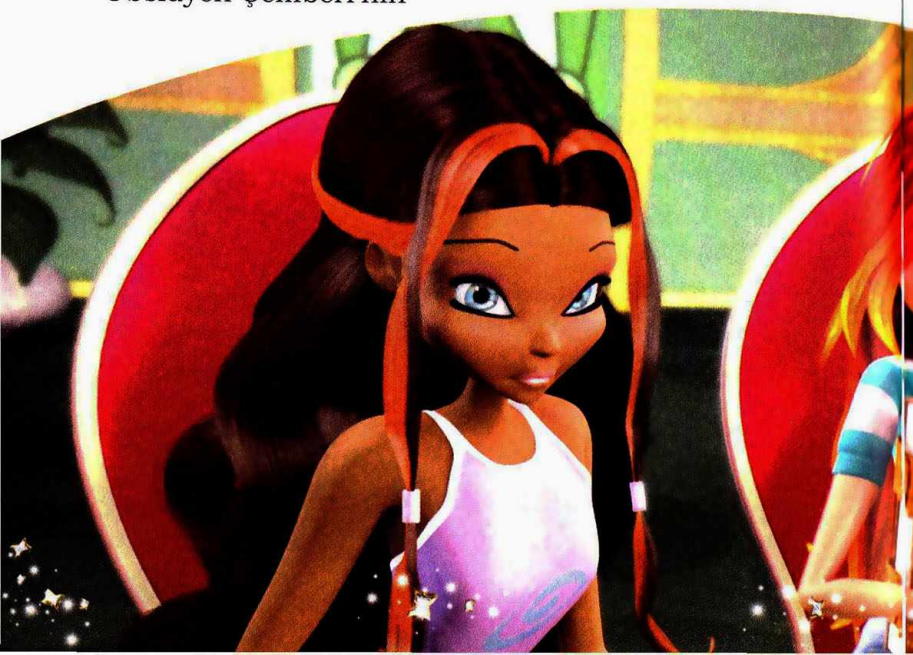

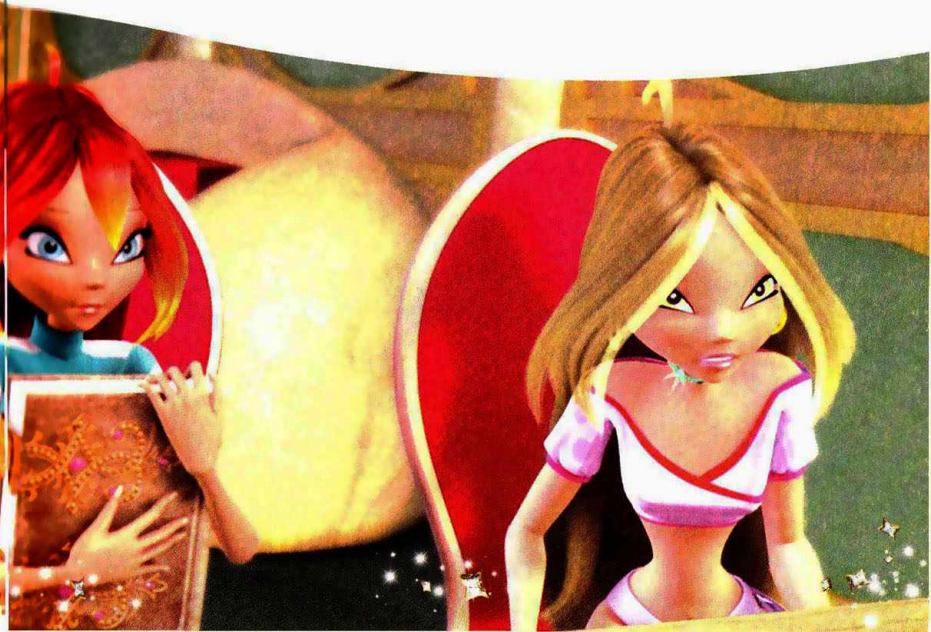

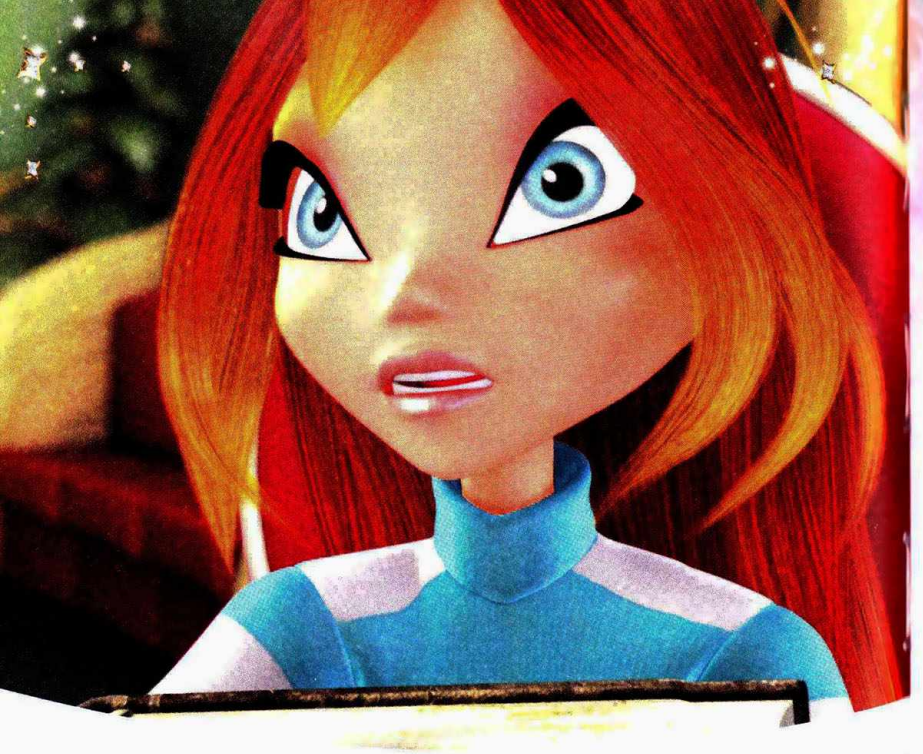

olduklarını kanıtlar gibiydi...

"O halde, benim ebeveynlerim de..." diye fısıldadı Bloom, güçlükle duyulan bir sesle. Kader Kitabı'na sanki ondan güç almaya çalışıyomuş gibi sıkı sıkı sarılmıştı. Genç kız cümlesini tamamlayamadı. Gerçekten çok üzüntülüydü...

"Orada..." diye ekledi Layla. Üzüntüden Bloom'un beti benzi atmıştı ve Layla, onu o halde görmeye dayanamıyordu... Elinde olsa, arkadaşının omuzlarındaki bu ağır yükü seve seve kendi üzerine alırdı.

"Umarız orada değillerdir, yavrucuğum!" dedi müdire, Bloom'a dönerek. Orada olabilecekleri ihtimali onu da bir hayli endişelendirmişti.

"Çünkü Obsidyen'in içine çekilen her şey sonsuza dek kaybolmuş sayılır!

Mutlak kötülük oradaki her şeyi mahveder!"

Okul müdiresi bu sözlerin ardından pencereye doğru döndü.

İşte tam o sırada okulda büyük bir gürültü kopuverdi. Şimşek çakması gibi tuhaf bir parlama müdirenin gözlerini kamaştırmıştı.

Kopan büyük gürültünün hemen ardından bir şangırtı sesi duyuldu. Sanki aynı anda bütün camlar kırılıyormuş gibi şangırtılar ve çatırtılar geliyordu.

Müdire gözlerini açınca, büyük bir sevgi ve bağlılıkla Alfea'yı yönettiği bütün o yılar boyunca asla görmek istemediği şeyi gördü.
Okulun etrafını saran görünmez koruyucu bariyerler saldırıya uğramıştı ve büyük olasılıkla da bir ya da birkaç yerinden delinmiş olmalıydı.
İşte şimdi tam gözlerinin önünde, bariyerde hızla genişleyen çatlaklar meydana geliyordu.

Bu korkunç yıkım, koruyucu kubbe bin parçaya ayrılarak Alfea'yı gökyüzünden gelecek beklenmedik bir saldırıya karşı tamamen savunmasız bırakıncaya kadar da duracağa benzemiyordu.
Müdire henüz bütün bu olup bitenin ardında kimin olduğunu göremiyordu. Oysa o sırada Üç Efendi'nin hizmetkarı olan cadı, periler okulunun etrafında dolanıp durarak kendisinin
ve dev böceklerden meydana gelen ordusunun içeri

sızmasına elverişli bir geçit bulmaya çalışıyordu. Mandragora tuhaf görünümlü savaş atını sürerken, kararan gökyüzüne bakarak şöyle bağırıyordu: "Üç Efendi'nin bana verdiği mutlak güç sayesinde, artık beni hiç kimse durduramaz!"

Bu sözlerin ardından cadı, yaratıklarına hepsinin birden içine sığabileceği bir geçidi gösterdi. Birbiri ardına sıraya giren yaratıklar, önce ön ayaklarını sonra da korkunç gövdelerini geçide doğru uzatarak içeri süzüldüler.

Kendi de dahil olmak üzere hepsi içeri girdiği anda cadı kollarını havaya kaldırarak bağırdı: "Sparks'daki en ufak hayat belirtisini dahi yok edeceğim!"

Düşmanlarının gökten mermi gibi yağmaya başladığı sıralarda Alfea'da pek çok öğrenci sihir derslerine katılmak üzere sınıflarında bulunuyordu. Oysa o sırada okulun bahçesinde dolaşmaya çıkan birinci sınıf öğrencilerinin bir kısmı, böceklerin tepeden indiği bu korkunç saldırıya tanık olmuştu. Gencecik periler elleriyle gökyüzünü işaret ederek mümkün olduğunca çok kişiyi bu tehlikeye karşı uyarmaya çalışıyorlardı. Ancak çabucak pes edip kaçıp saklanacak bir yer bulmak umuduyla bir oraya bir buraya doğru koşturmaya başladılar. Bu büyük kaçışı ilk fark eden Stella oldu. Duyduğu sesler üzerine ne olduğunu merak etmiş, Alfea'nın pencerelerinden dışarı şöyle bir bakınca adeta donup kalmıştı.

Bir anda yüzü kaskatı kesilen Stella gözlerine inanamıyordu. Dudaklarından sadece sanki boğuluyormuş gibi bir ses çıktı. Onun bu hali Tecna'nın gözünden kaçmamıştı: "Stella! Dışarıda neler oluyor?"

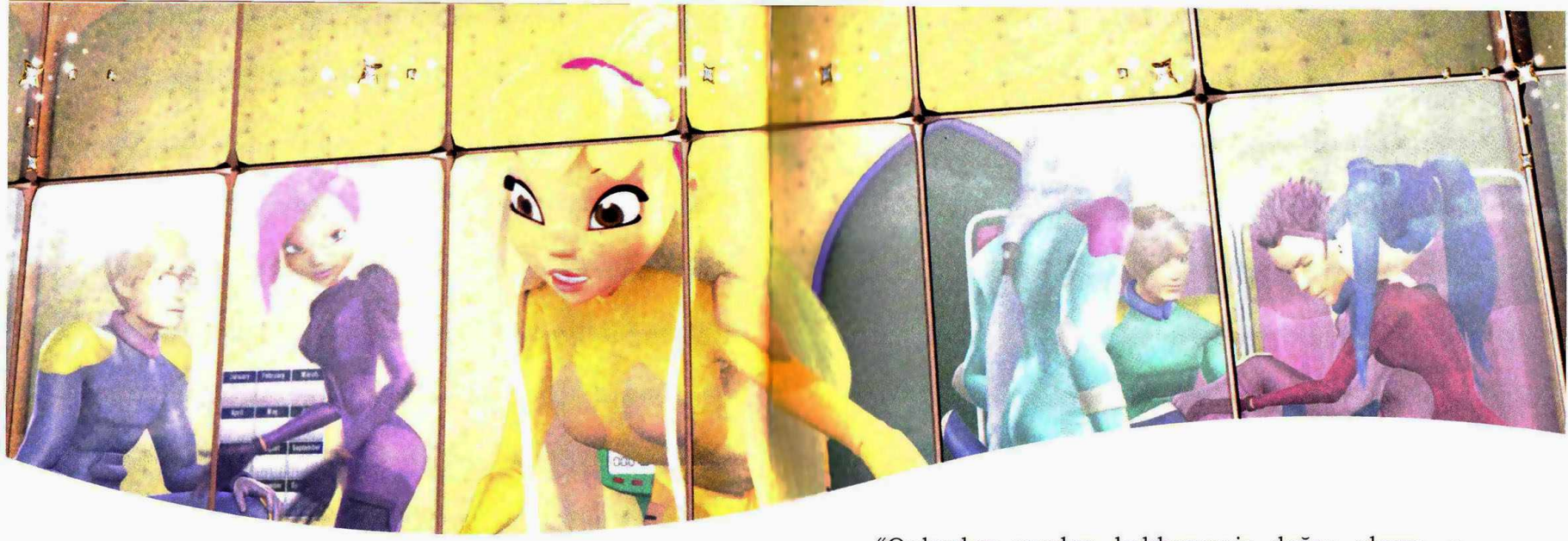

"Gerçekten bilmek istiyor musunuz?" diye cevap verdi peri, arkadaşlarına doğru dönerek; sesi güçlükle çıkıyordu.
"İsterseniz gelip kendiniz bakın..." dedi Stella. Revirin pencerelerinden Magix semalarında hızla süzülen mor renkli devasa bulutlar görünüyordu. Çok geçmeden güneşi karartmışlardı bile.
"Bize saldırıyorlar!" diye bağırdı, Sky, bu gibi durumlarda ne yapacağını bilen birinin sert ve kararlı ses tonuyla.
"O halde, üstümü değiştirsem iyi olacak!" diye konuştu, Stella.
Miusa, Riven'in yatağından doğrulmasına yardım ederek şöyle dedi: "Ders yılı daha yeni başladı... Alfea genç ve tecrübesiz perilerle dolu!"

"Onlardan yardım beklememiz doğru olmaz, o halde!" diye ekledi, Tecna.
Sky, kılıcını çekerek bağırdı: "Uzmanlar! Harekete geçme zamanı geldi! Okulu savunma işi bize düşüyor!"

O sabah, başkalaşım sınıfı her zamanki kadar dolu değildi, buna karşın sınıftaki öğrenciler pür dikkat derslerine konsantre olmuşlardı.
Sınıf oldukça büyük ve havadardı, dört bir yanındaki oval pencerelerden içeri bolca günışığı süzülüyordu.
Sınıfın duvarlarında sihirli dönüşümlerle ilgili bir dizi poster asılıydı. Posterlerin yanısıra, Magix

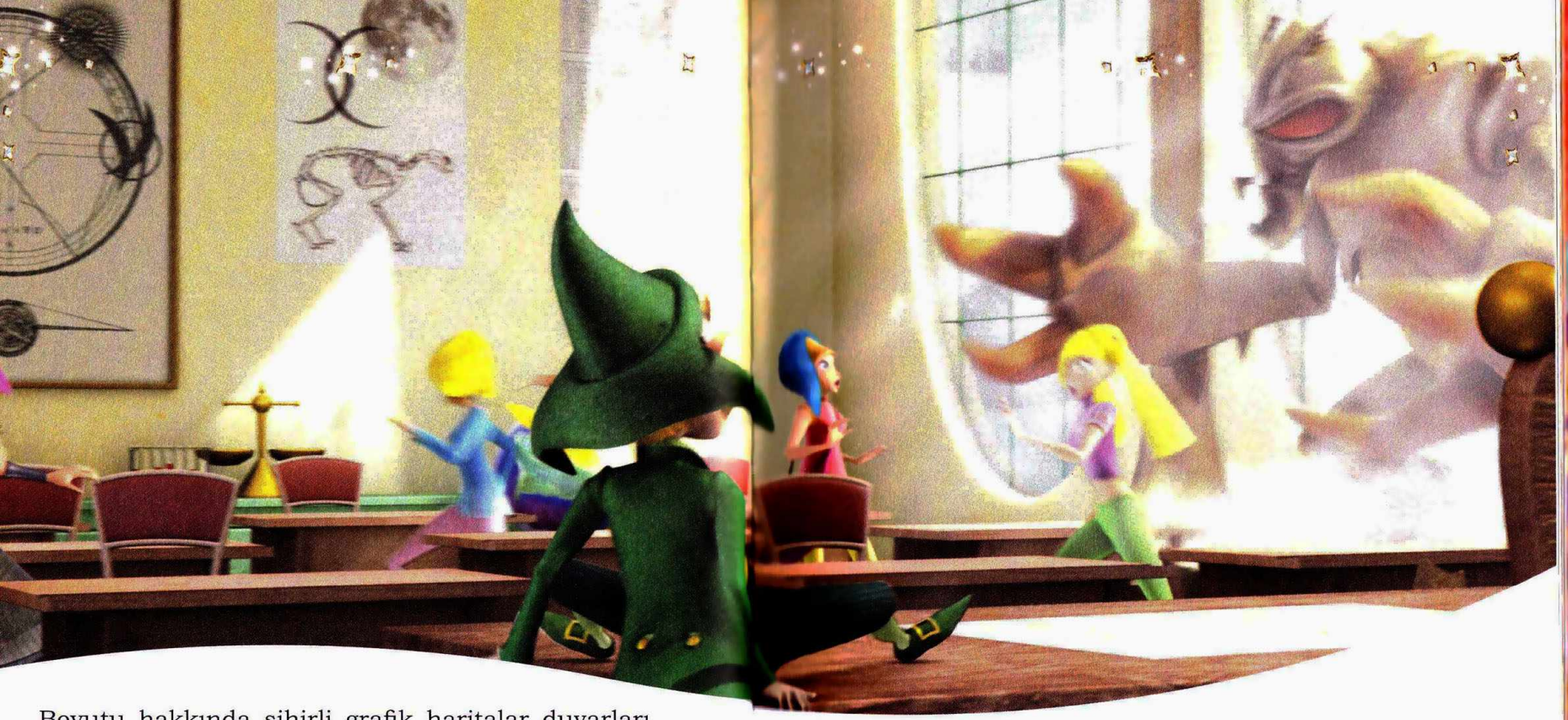

Boyutu hakkında sihirli grafik haritalar duvarları süslüyordu.

Her zamanki gibi en ön sırada, perilerin sihirli güçleriyle ilgili her şeyi öğrenme arzusuyla yanıp tutuşan Mirta oturuyordu.Genç kızın Bulutlukule'deki cadılık geçmişine dair bütün izleri silmekte, tıpkı tahtayı hızla silen bir silgi gibi hevesli ve aceleci olduğu anlaşılıyordu.

Öğretmen Wizgiz, kürsüde bacaklarını uzatmış bütün ustalığı ve alaycılığı ile dersi anlatıyordu.

"Unutmayın, eğer bu büyüyü kullanırsanız..." diye açıklarken, sınıfın pencerelerinden birinin şangırtısıyla konuşması aniden kesiliverdi. Camlar göz açıp kapayıncaya kadar tuzla buz olmuştu.

Bunun üzerinden iki saniye bile geçmeden, kırılan pencelerden birinden sınıfa kocaman ve iğrenç bir canavar giriverdi.

"Korkmayın, kızlar! Panik yapmayın, sakın!" diye bağırdı öğretmen, kıskanılacak bir soğukkanlılık ve hazırcevaplıkla. "Şimdi hepiniz çabucak sınıftan çıkın! Ben bunun icabına bakarım..."

Öğretmenin icabına bakacağı yaratık, yüzündeki korkunç burnunun üzerinde göz yerine iki koca deliğin yer aldığı dev bir canavardı. Periler kendilerini kurtarmak için can havliyle kapıya doğru kaçarken, canavar öğretmenin üzerinde oturduğu kürsüyü bir vuruşta paramparça etti. Ardından sağına soluna bakmadan salladığı rastgele yumruk darbeleriyle

Alfea'nın koskocaman ve düzenli sınıfını bir anda yerle bir etti. Sıralar ve sandalyeler savrulan yumrukların şiddeti altında çatırdıyor, ezilip bükülüyordu. "Haayıır! Hey... sen ..." diye haykırdı Mirta; sınıftan bir yere ayrılmamış ve bu saldırıda öğretmenine yardımcı olmayı tercih etmişti.
Genç kız bütün gücüyle ileri doğru atıldı.
"Bu ne cüret!"
Yaratık kıza doğru dönerek ona vurmak için hamle yaptı. Boyu neredeyse onun birkaç katıydı ama... cesaret konusunda Mirta'yla kolay kolay boy ölçüşemezdi...
"Senden korkmuyorum!" diye bağırdı eski cadı; kızıl saçları yüzünü çevreliyor, gözleri alev alev yanıyordu. Kollarını uzattı, gözlerini kapattı ve dudaklarından bir büyü cümlesi dökülüverdi:
"Basınç dalgası!"

Canavar maviye çalan renkteki bir ışınla yüzünden vuruldu ve sendeledi, ama bu sadece çok kısa an sürdü.
"Bu daha başlangıç!" diye bağırdı Mirta.
Bunu söylerken, bir yandan da içinden:
"Bu koca ahmağı gerçekten etkisiz hale getirecek bir şeyler olmalı!" diye düşünüyordu.

Tam o anda aklına bu duruma çok uygun bir büyü geldi: "Karanlıkların gücü adına,
sana emrediyorum..." diye bağırıyordu ki...
"Ahhh uhhhh... Mirta!" diye bağırdı Wizgiz, bütün o enkazın altında ezilmesine rağmen, yara almadan kurtulmayı başarmıştı.
"Cadıların uğursuz büyüleri bir işe yaramaz! Sakın ha! Bizim büyümüz o kadar yıkıcı değildir belki ama inan bana çok daha etkilidir" dedi öğretmen, aralarındaki farkı açıklamaya çalışarak.
"Benim için endişelenme yavrucuğum! Senin yaşlı başkalaşım öğretmenini durdurmak için bu haşeratın daha kaç fırın ekmek yemesi gerek..."

Canavar ona ters ters bakıp bir yumruk daha salladı, ama Wizgiz kendisini çabucak bir tavşana dönüştürerek hızla kaçmayı başardı.
Canavar yumruklarını sağa sola savurarak sınıfın zor bela ayakta duran son parçalarını da yıkıverdi. Ancak öğretmen ondan daha hızlıydı, bütün yumruklarından sıyrılarak bir anda ortadan kayboldu. Canavar boş gözlerle etrafına bakarak onu ararken, Wizgiz tıpkı kaybolduğu gibi bir anda tekrar ortaya çıkıverdi. Bu kez kendini kocaman bir file dönüştürmüştü. Bütün ağırlığıyla gelip canavarın üzerine oturunca, onu tıpkı bir sinek gibi eziverdi. Canavarı ezdikten sonra, hortumunu havaya kaldırırak zafer çığlıkları atar gibi bağırdı.
Uzaklardan yine bir şangırtı sesi geliyordu.

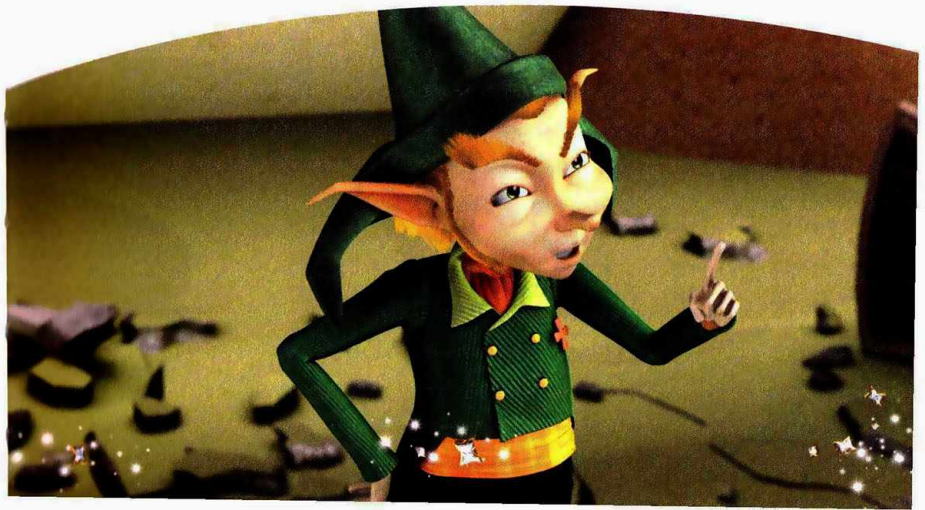

Dev gövdesiyle iri bir solucana benzeyen, yapışkan görünümü bir yaratık Alfea'nın dış duvarına saldırıyordu. Sanki diğerleri ile birlikte Alfea'nın üzerine gökyüzünden düşmüş gibiydi, sistemli bir şekilde kafa atarak okulu yıkmaya çalışıyordu.

Sonunda öğretmen Palladium onu yakalamayı başardı ve şöyle bağırdı: "Alfea'yı ele geçirmeye çalışan pek çok şey gördüm! Ama onu ele geçirmek böyle dev bir solucana kalmadı!"

Bu sözlerin ardından bir anda yoktan var ettiği keskin bıçaklarını saldırgana doğru fırlattı.

Tam on beş adet parlak silah canavarın yüzüne isabet etti ama bunun pek bir etkisi olmadı çünkü hepsi bu korkunç yaratığa çarparak geri sekiyordu. Canavar boğuk bir ses çıkararak tekrar saldırıya hazırlanıyordu. "Dikkat et, Palladium!" dedi, Brandon; ona destek olmak için diğer dört Uzman'la birlikte tam vaktinde yetişmişti. Tam canavarın Palladium'u ezmeye

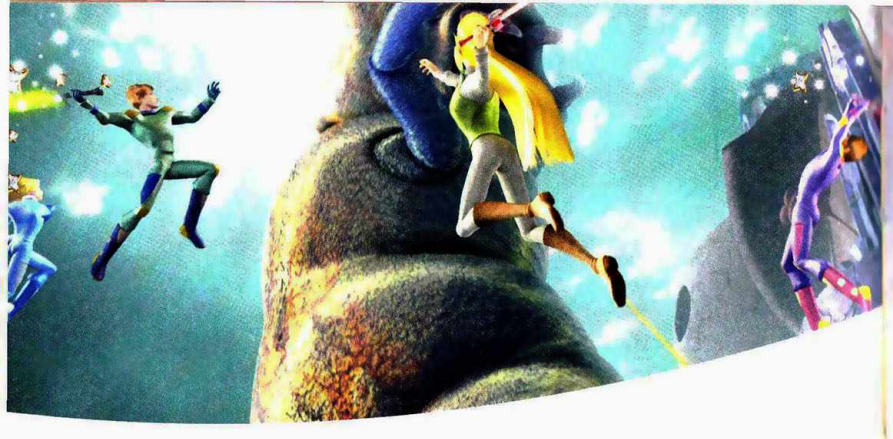

hazırlandığı anda, nereden geldiği belli olmayan bir ..... hayvanı boğazından yakalayarak onu durdurmayı başardı.

"Aferin sana, Helia! Tam zamanında!" diye bağırdı Brandon. "Lazer kapanında senin üstüne kimseyi tanımam!"

"Onu tuttum Brandon... ama bu şekilde daha ne kadar dayanırım bilmiyorum... Bana yardım edin! Bu yaratık gerçekten çok i-nat-çıya benziyor..."

Timmy, Sky, Riven, Brandon ve Palladium aynı anda farklı yerlerine yerine doğru saldırarak yaratığı etkisiz hale getirdiler ve lazer kılıçlarıyla onu parçalara ayırdılar.

"Üffff... ucuz kurtulduk!" diye mırıldandı Helia.

"Sağolun, çocuklar... zamanlamanız harikaydı!" dedi Palladium.

"Lafı mı olur!" diye cevap verdi Sky, arkadaşları adına. "Kızları kurtarmak istiyorsak bir an önce diğer canavarları da haklamamız gerek."

"İyi ama kızların şu anda tam olarak nerede

olduğunu ve nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya kaldığını nereden bileceğiz?" diye sordu, Brandon.

"Siz onu bana bırakın!" dedi Timmy, olağanüstü bir elektronik mekanizmaya sahip olan yeni gözlüklerini takarak. Delikanlı, Tecna'nın armağanının ne kadar zekice tasarlanmış ve faydalı bir aygıt olduğunu düşünerek kendi kendine gülümsedi.

"Binanın kuzey kanadında kapana kısılmış bir sınıf olduğunu görüyorum" diye konuştu Timmy; gözlük camından son hızla akıp geçen elektronik verilere bakarak. "Gidelim o halde! Kaybedecek bir saniyemiz bile yok!" Bu sözlerin ardından takım halinde harekete geçtiler. Alfea'nın kulelerinden birini yıkmayı hedefleyen bir grup yeşil renkli böcek, okulun hemen önünde bulunan meydanın üzerinde sürekli dönüp durarak uçuyordu.

Uzmanlar o sırada yeni hedeflerine kitlenmiş olduğundan, düşman ordusu kuleyi yerle bir etmekte fazla zorlanmadı.

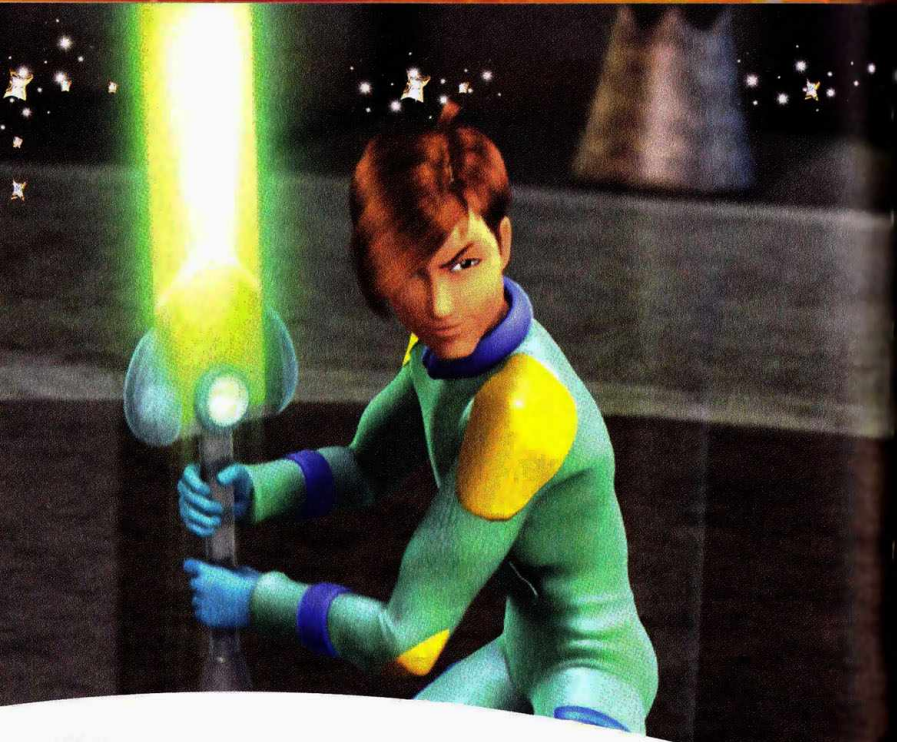

Sky ve Brandon, binayı sınıflara bağlayan geniş basamaklı alçak merdivenlere doğru koşuyordu, çünkü Timmy şu anda en riskli bölgenin orası olduğunu söylemişti. Sahiden de yaklaştıkça duydukları çığlık sesleri artıyordu.

İçeride genç ve savunmasız iki periye saldırmak üzere olan at görünüşlü dev bir böcekle karşılaştılar... en azından periler Uzmanlar'a savunmasızmış gibi gelmişti.

"Aah... imdaaat! Yardım ediiin!" diye bağırıyordu periler, gözleri korkudan faltaşı gibi açılmıştı.

"Sakin olun, kızlar! Biz onun icabına bakarız! Haydi şu az gelişmiş yaratık bozmasını eşek cennetine gönderelim!" diyerek lazer kılıçlarını çekip saldırıya hazır duruma geçtiler.

Dev yaratık kıskaçlarıyla tam kızları yakalamak üzereyken, Riven ve Sky lazer kılıçlarıyla saldırıp birkaç saniye içinde onu paramparça ettiler.

Cesaretlerinden, gösterdikleri başarıdan ve herhalde biraz da yakışıklılıklarından dolayı kendilerine hayranlık duyan iki peri onlara öylece bakakalmışlardı.

Görevlerini başarıyla tamamlayan delikanlılar, topuklarının üstünde dönerek oradan koşarak uzaklaşmak üzereyken kızların tekrar bağırdığını duyunca tekrar kılıçlarını çekerek hemen geri döndüler.
Ancak bu kez ortada ne canavar vardı ne de başka bir şey, etrafları o kadar sessizdi ki adeta çıt çıkmıyordu.
Sky kendilerini izleyerek bakarak kendi aralarında gülüşüp duran kızlara bakınca, utançlarından kıpkırmızı oldular.
Uzman gözucuyla arkadaşına baktı ve arkalarını dönüp hızla oradan uzaklaştılar.
"Çok yazık..." diye fısıldadı
perilerden biri diğerine.
"Haklısın... Ne kadar da sevimliydiler!"

Mandragora yukarılardan, okulun harap oluşunu büyük bir memnuniyetle izliyor ve çok iyi bir iş çıkardığını düşünüyordu.

Aşağıdaki binalardan çıkan kara dumanlar bulutlara kadar ulaşıyordu. Her yer büyük bir karmaşa içindeydi, Alfea çok fazla zarara uğramıştı.

O sırada müdirenin çalışma odasında, korkunç kırmızı gözleriyle dev bir yaratık belirmişti. Hayvan altı ayağını tıpkı birer kırbaç gibi şaklatıyordu.

Çalışma odasının camları, uçan yaratığın öfkeli darbeleriyle paramparça olmuştu.

"Çabuk, diğerlerine yardım edin!" diye bağırdı Faragonda; Bloom, Layla ve Flora'ya. "Ben bu davetsiz misafirle ilgilenirim!"

"Ama... müdire hanım..." diye mırıldandı, Bloom. "... siz?"

Faragonda'nın ona cevap verecek zamanı yoktu, çünkü yaratık altı ayağından bir tanesiyle ona saldırmıştı. Tam onu yakalamak üzereyken Hagen'in parıldayan kılıcının Faragonda'yla arasına girmesiyle bir anlığına duraklayıverdi.

"Hagen... ben kendi başımın çaresine bakabilirim! Bunun için bir şövalyenin yardımına ihtiyacım yok; o şövalye sen olsan bile!"

"Nefesini ve enerjini boşa harcamayıp şu yukarıdaki cadıya saklasan daha iyi olacak..." diye konuştu Hagen, göz kırparak. "Mandragora! Bu isim sana bir yerlerden tanıdık geliyor mu?"

Parlak Çeliğin Efendisi bakışlarını gökyüzüne doğru kaldırıp bulutlar arasındaki belli bir noktaya doğru dikti.

"Mandragora! Burada mı?" diye bağırdı müdire, duyduğu bu korkunç isimle birden donakalmıştı. "Bu imkansız!"

"ÇABUK! Uzaklaşın!" diye bağırdı Hagen, kendisini onların önüne doğru siper edip yaratığın müdireye doğru yaptığı hamleyi bir anda savuşturarak. Görünüşe bakılırsa yaratık, onların dikkatlerinin dağılmasından faydalanmak istemişti.

"Kaçalım!" dedi Bloom, şaşkınlıkla bakakalmış olan müdireyi çekiştirerek.

"Mandragora kim?" diye sordu, genç kız.

"Koş, Bloom! Şimdi bunu konuşmanın hiç sırası değil..."

Işık Birliği'nin eski şövalyesi, onları savunmak üzere geride kalmıştı.

Hagen, kendi yaptığı kılıcını çekti, "Magix adına!" diye bağırarak yaratığın önüne atıldı.

Gökyüzü çakan bir şimşekle aydınlandı, düşen yıldırım reviri bir anda yakıp yıktı. Üç Eski Çağ Cadısı'nın hizmetindeki Mandragora gitgide daha da fazla havalandı ve güneş ışınlarının gözlerini kamaştıramayacağı bir noktaya varıncaya kadar yükseldi.

Enchantix kızlarına dönüşen Stella, Tecna ve Miusa, okullarına saldıran ve bu yaptığı cezasız kalan cadıya doğru uçmaya başladı.

Stella, Mandragora'ya doğru; "Siz kötülerin etrafı neden hep bu korkunç canavarlarla çevrilidir sanki?" diye bağırdı.

Cadı onu tamamen görmezden geldi, hatta tuhaf görünümlü savaş atına tam üzerlerine doğru gitmesini emretti. Kızlara yaklaştığı zaman da çatlak sesiyle: "Obsidyen Çemberi'nin bekçisi Mandragora'nın önünden çekilin!" diye bağırmaya başladı.

Periler cadının gözlerinin kısılarak adeta birer çizgi haline geldiğini gördüler. Hemen arkasından, onun kısık ama korkunç bir sesle eski bir büyüyü mırıldandığını duydular...

"İşkence sürüsü!"

O anda cadının etrafında kara kum tanelerinden oluşmuş gibi görünen bir kasırga meydana geldi.

"Kızlar..." diye sordu Stella, titreyen sesiyle. "Siz de benim düşündüğümü mü düşünüyorsunuz?"

"Evet, Stella... Durumumuz kötüye gidiyor... şunlara baksanıza..." diye mırıldandı Miusa.

"BÖCEKLER!" diye bağırdı Stella, tam üzerlerine doğru gelen korkunç böcek sürüsünü fark ederek. Böcekler binlerce küçük güçlü kastan oluşurcasına yıkıcı bir güçle donatılmışlardı. Kötü niyetli karanlık güçlerin etkisiyle harekete geçmişlerdi.

Böcek sürüsü bütün gücüyle saldırarak onları gerisin geri püskürttü.

"Teknosihir bariyeri!"

Bu sihirli sözleri saldırıyı savuşturmak için Tecna söylemişti. Onun sözleriyle oluşan koruyucu kalkan gerçekten de böcekleri bir süreliğine de olsa durdurmayı başarmıştı.

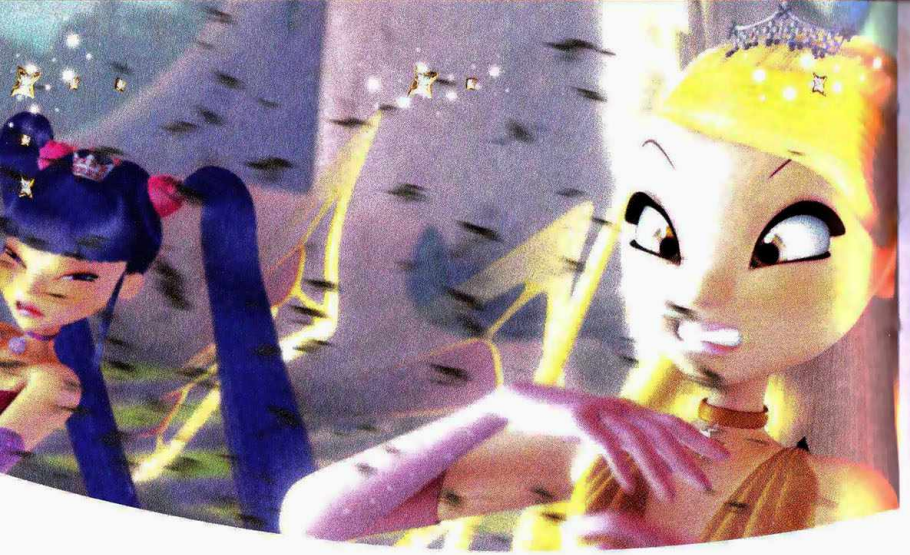

Ancak maalesef yeterli olmayacak gibi görünüyordu...

"Koruyucu kalkanım... fazla dayanmayacak!" diye bağırdı teknoloji perisi, bu arada kalkanı da tıpkı tereyağı gibi eriyordu.

"Bütün kötü kalpli cadılar için... Hayır!"

Periler yere düştüler ama böcekler saldırıya devam ediyordu. Boyunları, saçları, giysileri, kısacası her tarafları bir anda böceklerle kaplanmıştı.

Stella çaresizce yüzüne saldıranlardan kurtulmaya çalışyordu. Yüzüne doğru saldıran kara böceği kovmaya çalışan Miusa da tiksintiyle "Aaahh! Ah!" diye bağırıyordu.

"Saçlarınız bozuluyor diye üzülmeyin ...

Artık güzel görünme derdiniz kalmayacak, çünkü siz de Alfea'yla birlikte yok olacaksınız! Hah hah haaa! Sonsuza dek yok olacaksınız!"

18. Bölüm

SONSÖZ

Bir anda gökte çakan sihirli ışınlar, tehlikeyle yüz yüze kalan kızlarla cadı arasına ok gibi girerek Mandragora'ya saplandı.

Bu sihirli ışınların sahibi, müfettiş Griselda'ydı. Perilerine: "Kızlar... Çabuk kaçıp saklanacak bir yer bulun! Yoksa sizi cezalandırmak zorunda kalacağım!" diye bağırdı.

Şef önce cadının dikkatini dağıtmaya çalıştı ve perilerinin sihirli bir kubbenin altına girmesini sağlayarak onları korumayı başardı.

"Müfettiş Griselda!" diye bağırdı Stella, gözleri öfkeyle karışık şaşkınlıkla kocaman açılmıştı.

"Yardımınız için size çok teşekkür ederiz, ama bize tecrübesiz genç kız muamelesi yapamazsınız... biz artık diplomalı perileriz!"

Bu arada Mandragora içinden kıs kıs gülerek Griselda'ya kötü kötü baktı:
"Zavallı yaratık! Sen benimle boy ölçüşmezsin!"
Ardından gözlerini kapayıp korkunç büyülerinden bir başkasını dile getirdi:
"Sonsuz karanlık!"
Zift gibi kapkara bir duman, müfettiş Griselda'nın gök mavisi kubbesinin üstüne çökerek her tarafı zifiri karanlığa boğdu. Koruyucu büyünün etkisi kaybolmuştu, zavallı Griselda böylesine güçlü ve haince bir büyüye daha fazla dayanamadı. Yere düşerken şöyle mırıldanıyordu: "Ba... şa... ra... ma... ya... cak... sın..." Buna karşılık olarak, Mandragora kollarını gökyüzüne doğru kaldırarak haykırdı: "Size göre fazlasıyla güçlüyüm! Teslim olun! İçimde Üç Eski Çağ Cadısı'nın öfkesini taşıyorum!"
Konuşmaya devam ediyordu ama hiç beklemediği bir anda arkasından gelen bir darbeyle sersemledi ve hızla yere kapaklandı.
Öylesine güçlü bir darbe almıştı ki, düştüğü yerde çarpmanın etkisiyle geniş çatlaklar meydana geldi.
Cadı bir yandan ayağa kalkmaya çalışıyor, bir yandan da "Kim? Buna kim cüret etti?" diye bağırıyordu.

Faragonda cadının tepesinde dikiliyordu. Az önceki büyü nedeniyle kolları hala havadaydı. Bloom, Layla ve Flora da kendisine yardım etmişti.

Periler bulutların arasından süzülmeye başlayan incecik güneş ışıklarıyla aydınlanıyordu. İyinin kötüyle mücadelede etkili olmaya başladığının bir işaretiydi bu.

"Sanırım artık sen ve dostlarının kendi vatanınıza geri dönme zamanı geldi..." diye bağırdı Faragonda.

"Faragonda! Lanet olası!" diye bütün gücüyle bağırdı Mandragora. "Böceklerimin neler yapacağını şimdi görürsün sen! Dikkaaaat! SALDIRIN!

"Yoksa şunlara mı söylüyorsun?" diye sordu Layla, alaylı bir tavırla.

Akışkanlar perisi kendi etrafında döndü, sonra böcekleri hapseden morfix damlalarını eliyle gösterdi.

"AH! Bunu yaptığınıza pişman olacaksınız!"

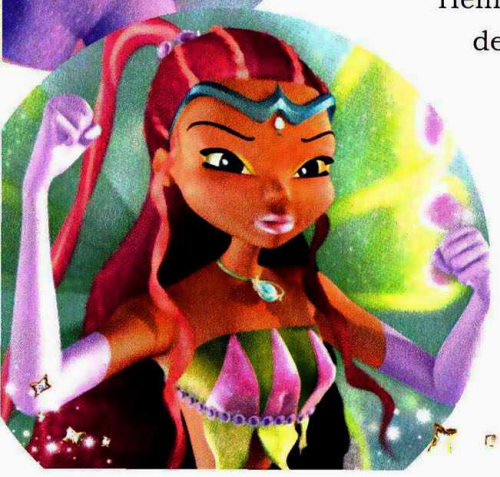

"Winxler! İşaretimi bekleyin!" diye bağırdı Faragonda.
Tecna, Miusa ve Stella diğerleriyle bir araya gelip final mücadelesi için daire şeklinde dizildiler.
"Hep birlikte!" diye emir verdi Bloom.
"Sihirli Winx Gücü!"
Hep beraber saldırı pozisyonu aldılar ve birbiri ardına sihirli sözcüklerini söylemeye hazırlandılar.
Önce Flora haykırdı:
"Toprağın enerjisi!"
Hemen ardından toprağın derinliklerinden yüzeye çıkan ağaç kökleri, cadının etrafını sararak onu bir tür yeşil duvarın arkasına hapsetti.
Tecna, "Teknosihir birleşimi!" diye bağırdı.

Az önce çiçek perisinin çağrısıyla beliren bitki köklerinin yakınında, yine topraktan yüzeye doğru çıkan parlak kaya parçaları cadıyı lazer kapanlarıyla sardılar.
Artık Mandragora tamamıyla hapsolmuştu.
Layla bağırdı:
"Morfix büyüsü!"
Mandragora'nın hücresinin etrafı morfix pembesi demir parmaklıklarla sarıldı.
Birbiri ardına gelen büyüler, cadının gitgide daha da savunmasız ve hareketsiz kalmasına neden oluyordu.
Stella, bunlara bir yenisini ekledi:
"Güneşin gücü!"
Güneş ışınları yakıcı hale geldiler.
Miusa da "Müziğin

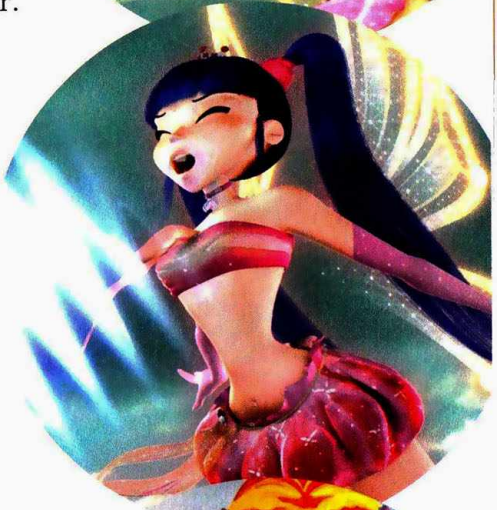

gücü!" diye bağırdı. Mandragora, duyduğu sağır edici seslerden etkilenmemek için elleriyle kulaklarını kapatmak zorunda kaldı.
Son olarak da Bloom haykırdı:
"Ejder Ateşi Gücü! Hapset onu!"
Mandragora bu beklenmedik ve yakıcı büyüyü bir yerden hatırlıyordu.
Aklından şu sözler geçiyordu: "İşte bu kadar zamandır aradığım gücün kaynağı buymuş!"
Bunlar da onun son sözleri oldu.
Büyünün etkisiyle oluşan sihirli çember, artık gücü tükenen cadıyı tam ortasına hapsetti.

Bloom, "Onu yakaladık... müdire!" diye muzaffer bir edayla haykırdı.
"Çok güzel, Bloom! Şimdi yapılacak tek bir şey kaldı!"
Faragonda gözlerini kapattı ve bütün gücüyle konsantre olmaya çalıştı. Sonra alçak sesiyle sihirli bir formülü tekrarladı; parlak bir enerji topu kendisinden uzaklaştı ve bir anda cadıyı sarıverdi.
Cadı o sırada bile hala aynı

şeyi düşünüyordu:"Bloom... demek adı buymuş! Demek ki Spark'ın özü buymuş! Yani... baştan beri aradığımız şey..."

Düşmanın bedeni bir meşale gibi yanmaya başladığı zaman, Faragonda son bir kez emretti:

"Tutsak olduğun kara kuyudan nasıl kurtulup böyle karşımıza çıkmayı başardığını bilmiyorum... ama ışığın ve iyiliğin gücü adına, sana uçurumuna geri dönmeni emrediyorum!"

Mandragora güçlükle duyulan bir sesle mırıldanıyordu: "Kaçmalıyım... buradan... kaçmalıyım. İçimdeki güç gitgide... daha da zayıflıyor."

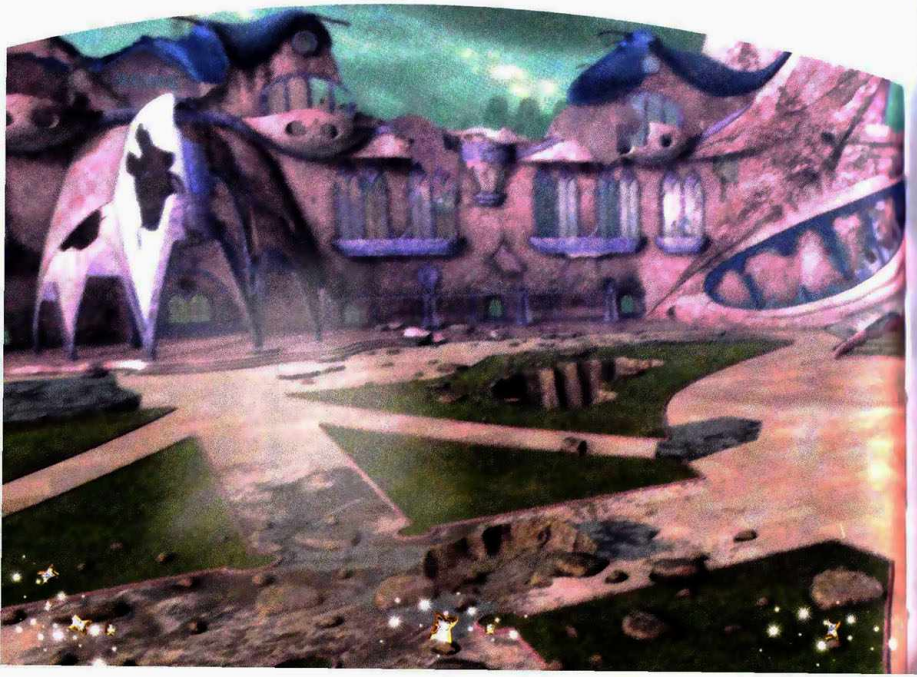

Kısa bir süre sonra boğuk bir inilti koparak tamamen ortadan kayboldu.

Ondan geriye yıkıntılardan başka bir şey kalmamıştı.

Alfea cadının ortadan kaldırılmasına sessizce tanıklık etmişti. Periler kazanmıştı kazanmasına ama hayatta kalabilmek için böylesine büyük bir bedel ödemeleri mi gerekiyordu?

Stella, "Başardık!" diye bağırdı. Diğerleri de onun kadar sevinmiş olmalıydı. Buna rağmen Bloom alçak sesiyle şöyle konuştu:

"Evet, ama... okulumuz... yerle bir oldu...". Gönülsüzce aşağı doğru baktı: neredeyse her yer yıkıntılarla ve toz dumanla kaplıydı. Alfea adeta tanınmaz haldeydi.

Faragonda bir şeyi kendinden uzaklaştırmak istermiş gibi ellerini başına doğru götürdü, sonra aniden bayıldı ve bütün ağırlığıyla boşlukta yuvarlanmaya başladı.

"Müdire Faragonda! Haayıır!"

Filmle ilgili oyunlar ve bulmacalar

BÖCEKLER... TUTKUNUN BÖYLESİ!

Eşleştirince çok şaşırabilirsin!
Mandragora'nın ordusu korkunç ama bir o kadar da renkli böceklerden oluşuyor.
Eğer onun ordusunun birer üyesi olan bu dört yaratığı dikkatle incelersen, bedenlerinin yeryüzündeki bazı böceklerinkine benzer uzuvlardan oluştuğunu fark edeceksin. Hangi yaratığın hangi böceğin benzeri olduğunu kolyca tahmin edebilmek için, pembe sayılarla işaretlenmiş olan yaratıkların başlıca uzuvlarını(örneğin baş ya da ayaklarını...) yeşil harflerle işaretlenmiş olan böceklerinkiyle eşleştir... Haydi! Böcek avı başlasın!

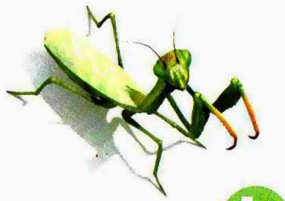

Sayfaları birbiri ardına hızla çevirerek çizgi filmin büyüsünü sen de hissedebilirsin. Böylece, fotoğrafların sürekliliği sayesinde görüntünün çizgifilme dönüştüğünü anlayacaksın!

ÇİFTİNİ BUL!

Gördüğün gibi, bu sayfadaki bütün resimler biririne çok benziyor. Ama dikkatlice bakarsan içlerinden sadece iki tanesinin birbirinin tıpatıp aynısı olduğunu göreceksin. Birbirinin aynısı olan resimlerin hangi harflerle gösterildiğini bulmaya çalış!

Gizemli odayı keşfet!

Alfea'nın her bir odası birbirinden şaşırtıcıdır... ve tabii bütün odalar kocamandır. Mandragora'nın böcek ordusunun neden olduğu yıkımdan sonra, odaların şimdiki halini görünce eski halini hatırlamanız ve burasının önceden hangi oda olduğunu anlamanız için oldukça gelişmiş bir gözlem yeteneğine sahip olmalısınız. Ancak kimi zaman, ufak tefek bazı ayrıntılar bazı odaların diğerlerinden kolayca ayırdedilebilmesini sağlıyor. Örneğin, saldırıda bir hayli zarar görmüş olan bu odayı dikkatle incele. Önceden çok şık dekore edildiği anlaşılıyor değil mi? Peki odanın kime ait olduğunu ve ne amaçla kullanıldığını bulabilir misin acaba?

Palladium

KAVRAMSAL ANALİZ ÖĞRETMENİ

Mizacı: Boyutlararası yoculuğu ve bitkileri seven bir elftir.

Amacı: Öğrencilerinin beklenmedik durumları cesaretle karşılama becerisine sahip olmalarını, her zaman iyiliğin ve doğruluğun yolundan yürümelerini sağlamak.

Dış görünüşü: Sürekli değişiyor! Geçtiği her evre, onun daha öncesine göre daha etkileyici ve yetenekli hale gelmesine yardımcı oluyor.

ÇAPRAZ SORGU

Sihirli sinema filmi Kayıp Krallığın Sırrı'nın neredeyse yarısına geldin. Artık bu konuda gerçek bir uzman sayılırsın. Çoktan seçmeli soruları cevaplayarak bu konudaki bilgini ölçmeye ne dersin? Haydi kurşunkalemini alıp soruları dikkatlice cevaplamaya başla!

1 Yeni mezun perilere neden değerli bir kutu armağan edilir?

- ☐ **a** Derslerinde çok başarılı oldukları için.
- ☐ **b** Koruyucu periler oldukları için.
- ☐ **c** Alfea hatırası olarak saklamaları için.

2 Mezuniyet balosu sırasında Bloom ile Sky öpüşüyor mu?

- ☐ **a** Evet, çok romantik.
- ☐ **b** Maalesef, hayır.
- ☐ **c** Deniyorlar ama yapamıyorlar.

3 Aynı gece Sky'ı alıp götüren...

- ☐ **a** Subay komutasındaki bir uzay gemisi
- ☐ **b** Üst düzey nöbetçi takımı
- ☐ **c** Fazla korumacı bir arkadaş

4 Bloom balodan sonra Alfea'a döndüğünde onu ne beklemektedir?

- ☐ **a** Periler tarafından düzenlenen eğlenceli bir pijama partisi.
- ☐ **b** Winxler tarafından düzenlenen yastık savaşı.
- ☐ **c** Düşüncelerle dolu uykusuz bir gece.

5 Bloom Gardenya'ya Mike ile Vanessa'nın yanına dönerken kiminle ve hangi ulaşım aracı ile yolculuk eder?

- ☐ **a** Kiko ve Ron Ron ile, otobüsle.
- ☐ **b** Tecna ile, balonla.
- ☐ **c** Kiko ile, trenle.

6 Bloom'un doğum günü için Gardenya'ya giden Winxler ona ne armağan ederler?

- ☐ **a** En içten sevgilerini.
- ☐ **b** Sihirli sürpriz olarak Sky'ı.
- ☐ **c** Muhteşem bir gece elbisesi.

7 Dafne Bloom'a niçin altın yaldızlı maskesini armağan eder?

- ☐ **a** Onu cesaretlendirmek ve sihirli güçlerini artırmak için.
- ☐ **b** Büyü yapılmadan önce Sparks'ın nasıl göründüğünü görmesi için.
- ☐ **c** Ailesinin kökenini fark edebilmesi için.

8 Mandragora, Alfea'ya nasıl saldırdı?

- ☐ **a** Sihirli koruyucu engeli aşındırarak.
- ☐ **b** Kurnazca davranıp gece harekete geçerek.
- ☐ **c** Okulun zayıf noktasını keşfederek.

WIZGIZ

BAŞKALAŞIM USTASI

Mesleği: Herkesin çok sevdiği, ünlü bir başkalaşım öğretmeni.

En büyük sırrı: Kaç yaşında olduğu! Wizgiz diğer bütün canlılardan çok daha fazla süre hayatta kalabilmektedir. Ama ne yazık ki hiç kimse onun gerçek yaşını bilmemektedir.

En önemli özellikleri: Hoplaya zıplaya yürüyüşü gerçekten de çok komiktir. Buna gerek olsun ya da olmasın, sürekli bir şekilden başka bir şekle girmeden duramaz.

MAGİX GAZETESİ

PERİLER İÇİN PERİLERİN GÜNLÜK GAZETESİ

Kayıp Krallığım Sırrı

KÖTÜLÜK ARAMIZDA

Alfea'dan can sıkıcı haberler...

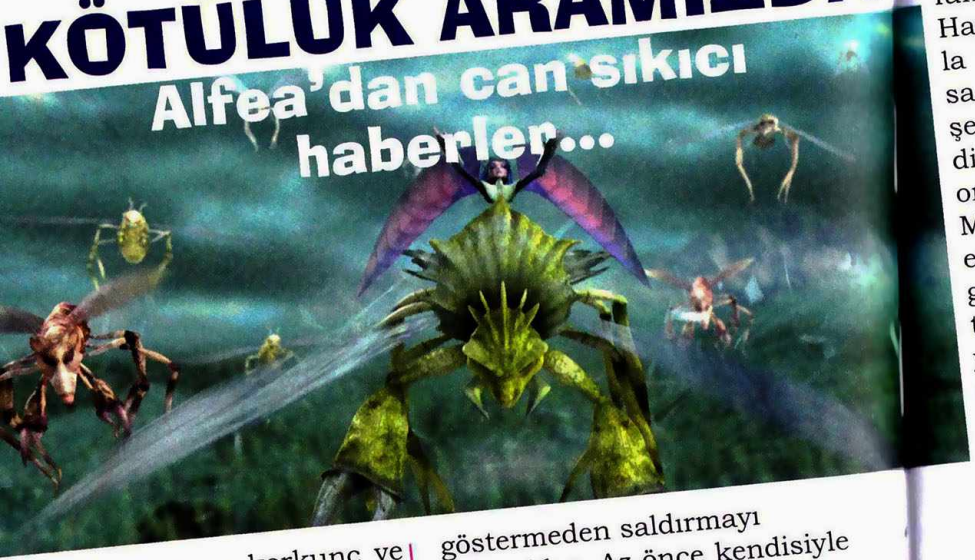

Birkaç saat önce, korkunç ve aşağılık bir ordu, bütün öğrencileri ve öğretmenleri tehlikeye atarak güpegündüz perilerin okulu Alfea'ya saldırdı, okula ve çevresindeki her şeye çok büyük zarar verdi. Sihirli Boyut'un düşmanları, sihirli koruyucu engeli zayıf bir yerinden delerek aşmayı ve hiçbir acıma belirtisi göstermeden saldırmayı başardılar. Az önce kendisiyle röportaj yapılan Müdire Faragonda, düşman ordusunun başında perilerin eski tanıdığı, yıllardır mutlak kötülüğün hizmetinde olan cadı Mandragora'nın bulunduğunu belirtti. Peki müdire kötülüğün hizmetindeki cadı ve ordusunu püskürterek, düşmanı geldiği yere geri yollamayı nasıl başardı? O sırada tesadüfen orada bulunan Parlak Çeliğin Efendisi Hagen'in desteği ve yardımıyla tabii. Ama aslına bakılırsa Faragonda ve Alfea her şeyi Winxlerin cesaretine ve direncine borçlular, çünkü onlar Winx gücü sayesinde Mandragora ve ordusunu alt etmeyi başardılar. Artık geride kalan bu korkunç tecrübenin ve büyük yıkımın yaralarını ise sadece zaman sarabilir!

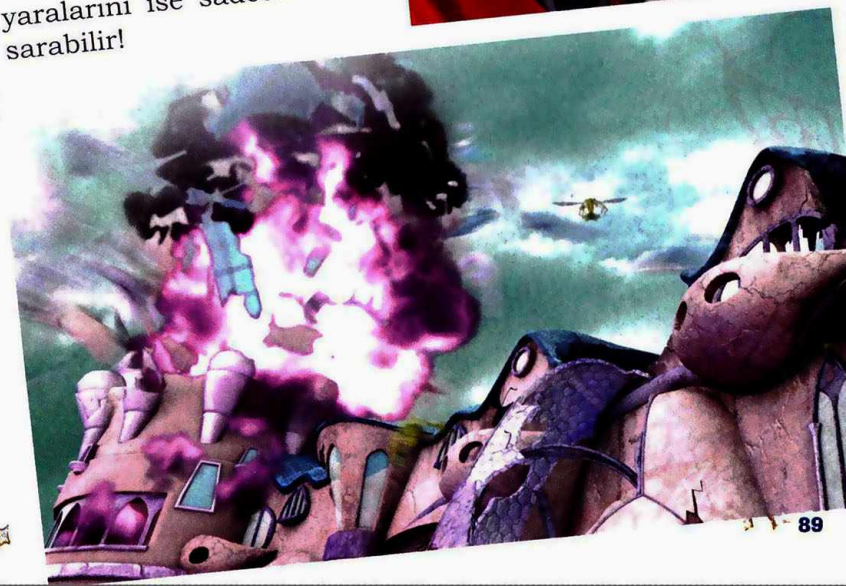

Fısıltı Gazetesi

MODA polisi iş başında

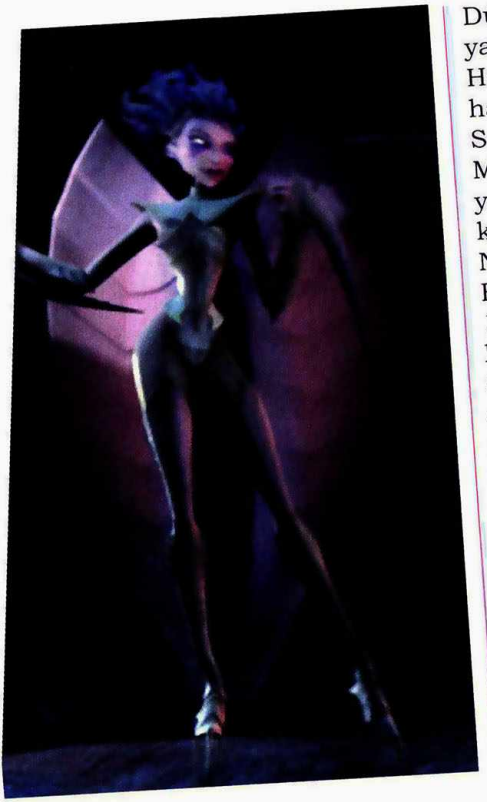

Düşmanın giyim tarzına yakından baktınız mı hiç? Hayır mı dediniz? E hadi o halde birlikte inceleyelim! Söz konusu kişi Mandragora olunca, tarzını yakından incelemek pek kolay olmasa gerek tabii! Nereden başlasak ki? Hımm...

1) Karmakarışık saçlarla ne kadar şık olabilir ki!
2) Giymesi cesaret isteyen daracık bir kıyafet.
3) Mor tonlarda, oldukça sıradışı bir makyaj.
4) Benzersiz bir ten rengi.
5) Kaba saba ama aerodinamik kanatlar.

İşte kalleşliğin gözalıcı bir portresi! Üzerine diyecek yok!

SİHİRLİ MERAK

Güzellerin görünüşü

Bulutlukule'nin eski cadısı, Alfea'nın yeni peri adayı Mirta, okuldaki saldırı sırasında nasıl biri olduğunu gözler önüne serdi! Wizgiz'i dev böceksi yaratığın elinden kurtarmak için... şey... bir parça... karanlık büyüye başvurmaya yeltendi...

Yaratığın gözlerinin içine bakıp kararlı bir ses tonuyla: "Karanlıkların gücü adına, sana emrediyorum..." diye sözlerine başlamışken,

Wizgiz tarafından durduruldu. Wizgiz ona cadıların büyüleri yerine perilerin büyülerini kullanmasını öğütledi. Sonra da başkalaşım öğretmeni olmasının avantajını kullanarak kendisini dev bir file dönüştürdü, bütün ağırlığıyla canavarın üzerine oturarak onu böcek gibi eziverdi...

Aslında biz bu zavallı canavara biraz acıdık... baksanıza bir saniye önce dev gibiyken şimdi gözle görünmeyecek kadar... ufaldı!

Oyuncu Kadrosu Testi

1 Tehlikeyle yüz yüze geldiğinde nasıl davranırsın?

+ a En çok korktuğun şeyler ...
+ b Aslında kendini göstermek için fırsat sayılır.
+ c Katlanılması imkansız olan acı gerçeklerdir.

2 En sık gördüğün rüya...

+ aÇok gizlidir! Anlatamam!
+ b Bir peri masalıdır!
+ c Utancımdan anlatamayacağım.

3 En çok neden korkarsın?

+ a Aslında hiçbir şeyden!
+ b Her şeyden korkan herkesten.
+ c Tüylü örümceklerden, zehirli yılanlardan, çekirgelerden, bir de... kötülükten.

4 En çok neden korkan erkeklerden hoşlanırsın?

+ aKorkmaktan korkanlardan. Cesur erkekleri takdir ederim.
+ b Korkmamaktan korkanlardan... kendi sınırlarını bilenleri beğenirim.
+ c Benim gibi pek çok şeyden korkanlardan.

5 Önemli bir karar vermen gerektiğinde...

+ a Fazla düşünmeden kararımı veririm!
+ b Olumlu ve olumsuz yönlerini dikkatle incelerim.
+ c Karar vermekten nefret ederim, çünkü verdiğim kararlardan asla emin olamam.

Yanıtlar

a'lar çoğunluktaysa

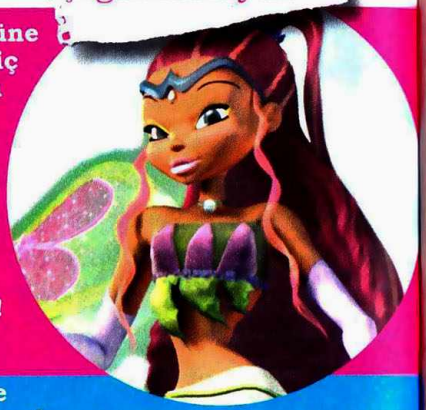

Korkusuzca tehlikenin üstüne gitmekten çekinmiyorsun! Hiç kimseden ve hiçbir şeyden korkmuyorsun, çünkü kendine ve yapabileceklerine fazlasıyla güveniyorsun. Ne kadar da kendinden eminsin! Yalnız sana bir tavsiyem olacak... Asıl cesaret isteyen şeyin, korkularının üstesinden gelmek olduğunu unutma!

b'ler çoğunluktaysa

Tehlike karşısında cesur davranıyorsun! Yapabileceklerinin sınırını çok iyi biliyorsun. Fobilerinin büyük bir kısmını yenmeyi başarmışsın. Hem kendine hem de başkalarına saygı duyuyorsun. Bu yüzden de asla körü körüne riske girmiyorsun. Tebrikler!

c'ler çoğunluktaysa

Tehlike anında, gözüne far tutulmuş tavşan gibi kalakalıyor ve ne yapacağına karar veremiyorsun. Senin asıl sorunun kendine güvensizlik. Henüz çok gençsin ve bu yüzden de böyle hissetmen çok doğal. Fazla endişelenme... zamanla kendine daha fazla güveneceğini ve kararlarından emin olacağını göreceksin! O halde... korkularınla vedalaş!

Yanıtlar

Böcekler... tutkunun böylesi sayfa 76

1 numaralı yaratığın akrep gibi (a) kıskaçları var, başı da çekirge gibi (d);
2 numaralı yaratık yengeç kıskaçlarına sahip (c); 3 numaralı yaratık tırtıla benziyor (e) ve 4 numaralı yaratık da peygamber devesine benziyor(b).

Çapraz sorgu sayfa 82

Doğru yanıtlar şöyle olmalıydı:
1 b.
2 c.
3 a.
4 b.
5 a.
6 b.
7 b.
8 a.

Gizemli odayı keşfet! sayfa 79

Harap halde gördüğünüz oda, aslında Alfea Müdiresi Faragonda'nın çalışma odasıydı. Periler, özellikle de Winxler'un çok iyi bildiği bir odadır, çünkü sevgili müdirelerinin çağrısı üzerine neredeyse her gün bu odaya giderler.

Çiftini bul! sayfa 78

Kayıp Krallığın Sırrı

BİR IGINIO STRAFFI FİLMİ

Bloom Faragonda'nın odasında, sorularına cevap bulabilmeyi beklerken; Mandragora canavar böceklerden oluşan ordusu ile Alfea'ya saldırır. Beklenmedik bir anda gelen bu saldırı, okulu büyük zarara uğratacaktır.

Winx Club™ © 2003-2008 Rainbow S.p.A. Bütün hakları saklıdır. Seri yaratıcısı Iginio Straffi
Türkiye Lisans hakları Filma Ltd. tarafından verilmektedir.
www.winxclub.com.tr